

Kde je pohyb, tam je život.

Celý den jsme byli v pohybu, celý den jsme žili.

A život, to je velká věc!

Kde je život, tam je Bůh, dárce života.

Dobrý Bože,

děkujeme ti za to, že skrze Tebe a s Tebou a v Tobě
žijeme, pohybujeme se a jsme.

Amen.

Ježíš uzdravuje ochrnutého
dopis rodičům

Milí rodiče,

to, že pohyb patří mezi základní znaky života, se děti nedávno učily v hodinách přírodopisu. Je to prosté. Co má v sobě život, to se hýbe. Dnes jsme také společně přemýšleli o pohybu a o životě, ale z úplně jiného pohledu. Uvažovali jsme nad biblickým příběhem, kdy Ježíš uzdravuje člověka, který nemohl vstát, nemohl dojít, kam chtěl, nemohl se hýbat, neumět se dát do pohybu. Byl svázaný a spoutaný, byl nehybný jako stále stejný pohled na jedno místo, když se nemůžeme otočit. A podobně jako vypadalo jeho tělo, byl i celý jeho život uzavřen do nehybnosti, strnulosti a stereotypu. Pohyb je základní znak života a co je živé, volá po pohybu. Bůh, dárce života, život přeje. Ježíš uzdravuje ochrnutého a znovu uvádí do pohybu jeho tělesnou i duchovní nehybnost.

Je hodně věcí, které jsou jakoby ochrnuté a které stojí za to znovu uvést do pohybu a vrátit je do života. Mohou to být dávno odložené záležitosti, zaběhaný stereotyp, problémy, nad kterými se nechce přemýšlet, povinnosti, které odsouváme a o kterých tušíme, že se nám jednoho dne sesypou na hlavu, nehybné vztahy, do kterých už nechceme investovat. Někdy jsme to my sami, kdo potřebuje rozhýbat, a čekáme až někdo přijde. Někdy je třeba slyšet hlas druhého člověka, aby se člověk rozhýbal a řekl si, že stojí za to vstát a dát se do pohybu. I o tom vypráví biblický příběh. Těžko se totiž dá do pohybu někdo, v kom už pohyb dávno není. A když není život a pohyb v člověku, je dobré, když je alespoň kolem něj.

Ochrnutého přinesli k Ježíšovi jeho přátelé. Přátelé jej položili na nosítka, a když nemohli pro zástup lidí projít dveřmi, udělali otvor ve střeše a nemocného spustili přímo před Ježíše. Tak velká byla jejich víra a tak veliké bylo jejich přátelství. Tento příběh plný naděje dnes děti slyšely, jeho radostné poselství nesou domů a já se k nim tímto dopisem přidávám:

Přeji Vám, ať jste jeden pro druhého těmi, kdo si pomáhají vstát, kdo jeden druhého nesou, když je třeba, a kteří se nezaleknou problémů ani když se do cesty postaví zástup a je třeba „postavit věci na hlavu“ a vlézt do domu střechou, když to nejde dveřmi. Když to jeden člověk pro druhého nepřestane dělat, věci se dají do pohybu a život neustane. A protože Bůh žehná životu a Ježíš uzdravuje i to, na co už člověk nestačí, máme naději, že se probudí život i tam, kde bychom to už ani nečekali.

Co můžeme společně dělat?

Ježíš dává do pohybu to, co je nehybné. Ježíš uzdravuje nemocného pro velkou víru jeho přátel, kteří pro něj udělali takřka nemožné a „obrátili dům vzhůru nohama“.

Zkusme teď také jeden pro druhého něco udělat.

Každý může vyprávět ostatním, co nejraději ze všeho dělá, z čeho má radost a pro co mu stojí za to vstát a „dát se do pohybu“.

Každý pak může říct také to, co se mu dělat nechce, co je pro něj nepříjemné nebo co odkládá. Možná uslyšíme něco, co nás překvapí, možná uslyšíme i něco, v čem umíme druhému pomoci.

Můžeme si společně naplánovat společnou cestu, výlet, něco, co nás společně uvede do pohybu.

Zkusíme společně něco vytvořit, protože kde je pohyb, tam vznikají nové věci.

Dohodneme se, že společně uděláme „konečně“ nějakou práci, kterou dlouho odkládáme a která je pro všechny nepříjemná.

Může to být však i naopak:

Dohodneme se, že společně uděláme „konečně“ něco, co bude pro všechny příjemné a na co jsme dlouho neměli čas.

Přeji Vám, ať se u vás doma pokud možno pořád něco děje a ať jsou věci v pohybu, protože kde je pohyb, tam je život, a kde je život, tam je Bůh a požehnání.